

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie **M.K.**  
oskarżonej z art. 212 § 1 k.k.  
w Izbie Karnej na posiedzeniu  
w dniu 25 października 2023 r.,  
wniosku Sądu Rejonowego w Elblągu zawartego w postanowieniu  
z dnia 9 października 2023 r., sygn. akt VIII K 778/23  
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu  
na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu  
w Bydgoszczy.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 października 2023 r., sygn. akt VIII K 778/23, Sąd Rejonowy w Elblągu na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania sprawy oskarżonej M.K. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Wnioskujący Sąd wskazał, że oskarżona jest byłą Zastępcą Kuratora Okręgowego przy Sądzie Okręgowym w Elblągu, natomiast pokrzywdzony był kuratorem zawodowym przy [...] Zespole Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w E. Obecnie, pokrzywdzony jest kuratorem zawodowym w Zespole Kuratorskiej Służby Sądowej przy Sądzie Rejonowym w B. Obie strony były zawodowo związane z funkcjonowaniem Sądu Rejonowego i Okręgowego w Elblągu i znani są sędziom orzekającym w wydziałach tych Sądów.

W ocenie wnioskującego Sądu sytuacja tego rodzaju może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w Elblągu w sposób obiektywny.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek Sądu Rejonowego w Elblągu jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszej sprawie, istotnie, sprawa dotyczy osób, które były bezpośrednio związane z funkcjonowaniem wnioskującego Sądu, albowiem zarówno oskarżona, jak i pokrzywdzony byli kuratorami zawodowymi działającymi przy Sądzie Rejonowym w Elblągu i Sądzie Okręgowym w Elblągu, który jest Sądem nadrzędnym w stosunku do Sądu właściwego miejscowo.

Jak wskazano w postanowieniu sprawa jest znana osobom pracującym w obu Sądach, świadkiem wskazanym w akcie oskarżenia jest m. in. Prezes Sądu Okręgowego w Elblągu, wobec czego wydanie orzeczenia w tej konkretnej sprawie mogłoby budzić podejrzenia, co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozstrzygnięcia.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy, podlegający zwierzchnictwu innego Sądu Okręgowego. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, który pozostaje poza obszarem właściwości Sądu Okręgowego w Elblągu, a jednocześnie znajduje się w stosunkowo bliskiej

odległości od Elbląga i ewentualny dojazd stron, czy świadków, nie powinien stanowić nadmiernej uciążliwości.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

JML

[ms]